

[Industriministeren]

Lovforslaget fremsættes på baggrund af den den 14. april 1983 af folketinget vedtagne dagsorden i forbindelse med forespørgsel nr. F 23.

En gennemførelse af forslaget vil i overensstemmelse med det i dagsordensforslaget anførte medføre, at det ikke på ny kan blive aktuelt, at skiftende ministre som rekursinstans skal tage stilling til, hvilke oplysninger der kan medtages i monopoltilsynets direktorats redegørelser til offentligheden.

Udarbejdelse og offentliggørelse af undersøgelser og redegørelser i medfør af monopolloven er hidtil varetaget af monopoltilsynets direktorat som en direktoratsopgave og uden forelæggelse for monopolrådet. Lovforslaget medfører, at afgørelse om, hvorledes offentliggørelse kan finde sted, fremover alene kan træffes af rådet. Hvilken arbejdsdeling der i øvrigt skal være mellem råd og direktorat i forbindelse med undersøgelsesvirksomheden, må bero på rådets afgørelse.

Ændringen vil medføre, at de spørgsmål, som industriministeren hidtil har behandlet som rekursinstans, ikke længere skal kunne behandles af ministeren, men spørgsmålene skal kunne indbringes for monopolankenævnet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at disse undersøgelser er et naturligt og integreret led i monopoltilsynets virksomhed, hvorfor jeg i øvrigt har fundet det rimeligt og hensigtsmæssigt, at ansvaret på dette som på andre områder inden for monopolloven bør påhvile monopoltilsynet som sådant.

Det er fundet rimeligt, at en ændring af loven på dette område også bør finde anvendelse på undersøgelser, for hvilke der ikke ved lovforslagets fremsættelse er truffet beslutning om offentliggørelse. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at der endnu ikke er truffet beslutning om offentliggørelse af den af monopoltilsynets direktorat udarbejdede redegørelse »Discountbutikker i dagligvarehandelen, markedsstruktur og prisforhold«.

Hermed anbefaler jeg lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner. (Bebyggelse i landsbyer).

(Lovforslag nr. L 187).

I 1980 vedtog folketinget en ændring af by- og landzoneloven. Efter lovens § 9, stk. 9, kan miljøministeren herefter overføre zonenovskompetencen til en kommunalbestyrelse, når der foreligger en godkendt regionplan og en endeligt vedtaget kommuneplan med tilstrækkelige retningslinier for anvendelsen af det åbne land. Herved skete en styrkelse af kommunernes selvbestemmelsesret over landsbyerne, jfr. folketingsbeslutningen af 31. maj 1978.

Regeringen tillægger landsbysamfundene og de kvaliteter, de står for, afgørende vægt. Regeringen finder derfor, at tiden nu er inde til yderligere at styrke landsbyerne gennem overførelse af zonenovskompetencen for disse samfund til kommunerne.

Efter lovforslaget overføres kompetencen til at give zonenovstilladelse fra amtsrådet (hovedstadsrådet) til kommunalbestyrelserne, når landsbyerne er afgrænset i en kommuneplan, eller når de er afgrænset ved en aftale mellem kommunalbestyrelsen og amtsrådet (hovedstadsrådet).

Herved sikrer man en hurtigere og smidigere behandling af ansøgninger om byggetilladelse m.v. i landsbyerne, idet behandlingen efter zonenov bliver overført til kommunalbestyrelsen, der har det største lokalkendskab og er ansvarlig for den offentlige service på en række områder.

Forslaget er imidlertid ikke alene et bidrag til at styrke landsbyerne. Det må tillige ses i forlængelse af regeringens ønske om forenkling og om at lægge flest mulige afgørelser ud til kommunalbestyrelserne.

Forslaget ændrer ikke bestemmelserne om, hvornår der kræves zonenovstilladelse, eller retningslinjerne for, hvornår der kan gives tilladelse. Forslaget indebærer heller ikke nogen ændring for det åbne land.

Amtsrådsforeningen, landbrugsorganisationerne og Danmarks Naturfredningsforening har ønsket, at der ved dette lovforslag blev gjort endeligt op med zonenovskompetencen i det åbne land, sådan at den forblev hos amtsrådene også i fremtiden.

Jeg har fundet det rigtigst ikke at foreslå § 9, stk. 9, i by- og landzoneloven ophævet. Men lad mig understrege, at jeg selvfølgelig mener, at beskyttelsen af det åbne land ikke må svækkes.

På baggrund af en række forenklingsforslag, som miljøministeriet har modtaget fra

[Miljøministeren]

kommunerne m.fl., og som bl.a. vedrører zonenloven, overvejes det for tiden helt at afskaffe kravet om zonenlovstilladelse i en række småsager, således at det vil være nok at få en byggetilladelse.

Der kan derfor i næste folketingsår blive tale om yderligere forslag om ændringer af loven.

Regeringen har imidlertid fundet, at kompetencen til at meddele zonenlovstilladelser i landsbyerne allerede nu bør overføres til kommunalbestyrelserne.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Statens afregning til kommuner og amtskommuner af indkomstskat og kirkelige afgifter for kalenderåret 1983).

(Lovforslag nr. L 188).

Da lovforslaget i hovedsagen er af kommunaløkonomisk indhold, fremsættes det efter aftale med ministeren for skatter og afgifter af mig, selv om der er tale om en ændring af kildeskatteloven, som hører under skatteministerens område.

Hovedformålet med lovforslaget er gennem en nedsættelse af udbetalingerne fra statskassen af forskudsbeløb vedrørende kommunal og amtskommunal indkomstskat for 1983 – de såkaldte tolvtedelsrater – at opsuge den likviditetsforøgelse, der i 1983 vil opstå i (amts)kommunerne som følge af den økonomiske politik, som regeringen har gennemført efter vedtagelsen af de kommunale budgetter for 1983.

I forbindelse med vedtagelsen i november 1982 om at nedsætte de kommunale bloktilskud for 1983 med 3 mia kr. tilkendegav regeringen det som sin hensigt at søge de likviditetsmæssige forskydninger i 1983, som det samlede forslag til genopretning af den danske økonomi ville give anledning til, neutraliseret for kommunerne som helhed.

Gennemførelsen af regeringens økonomiske politik vil få betydning for de kommunale skatteindtægter i 1983, idet stigningen i udskrivningsgrundlaget bliver mindre end forudsat ved budgetlægningen. Da statskat-

tedirektoratet udbetaler tolvtedelsraterne på grundlag af budgettallene, vil tolvtedelsraterne være større end de nu forventede slutskatter. Efter de gældende regler vil kommunerne i november 1984 skulle tilbagebetale de for meget udbetalte beløb, der skønsmæssigt kan opgøres til 3,5 mia kr.

Der blev i november 1982 givet kommunerne en foreløbig meddelelse, hvori det vejledende oplystes, at tolvtedelsraterne ville blive nedsat med 3 pct. for kommunerne, for Københavns og Frederiksberg kommuner dog 3,5 pct., og 4¼ pct. for amtskommunerne. Herved opnås på årsbasis en nedsættelse på 2,3 mia kr., der sammen med bloktilskudsreduktionen stort set ville modsvare virkningerne for kommunerne af regeringens spareplan og indkomstpoltikken, således som disse blev anslået dengang.

Der er fra kommunal side udtrykt ønsker om, at nedsættelsen af tolvtedelsraterne ikke gennemføres fra begyndelsen af 1983. Regeringen har besluttet at imødekomme dette, og lovforslaget er derfor udformet således, at tolvtedelsraterne for månederne juli–december 1983 nedsættes med 6 pct. for kommunerne, for Københavns og Frederiksberg kommuner dog 7 pct., og 8,5 pct. for amtskommuner.

Nedsættelsen af de kommunale tolvtedelsrater omfatter også den del af raterne, der udgør kirkelige afgifter. Denne del af nedsættelsen kan opgøres til 56 mill. kr.

De reducerede tolvtedelsrater vil overstige de forventede slutskatter for 1983 med godt 1,2 mia kr. for kommunerne som helhed, idet det ikke har været hensigten at reducere tolvtedelsraterne fuldt ud svarende til den lavere indkomstudvikling.

I forbindelse med mødet den 7. marts 1983 i regeringens kommunekontaktudvalg, hvori deltog repræsentanter for regeringen og for de kommunale organisationer samt Københavns og Frederiksberg kommuner, har regeringen besluttet – som en engangsforanstaltning til lettelse af kommunernes økonomi i 1984 – at foreslå, at kildeskattelovens regler om afregningen af forskellen mellem udbetalte tolvtedelsrater og slutskatterne ikke skal finde anvendelse for så vidt angår de tolvtedelsrater, der er udbetalt i kalenderåret 1983.

Dette er baggrunden for, at der ifølge lovforslaget indsættes en bestemmelse i kilde-